

Hárskúti hírharsona

próbaszám

1997. november hó 10.

Beköszöntő

Volt egyszer egy tévésorozat, a Northern Exposure. Idehaza is adták, valami Alaszka volt a címében, talán emlékeznek még rá. Rob Morrow, Janine Turner, Paul Provenza, John Corbett. Egy kis faluról szólt, emberekről. Mindez Alaszkában.

Volt ennek a kis falunak egy rádióállomása, afféle hírharsona egy egyszemélyes stúdióban. A rádiózt Chrisnek hívták, valahol, valamikor fegyveres rablásért ült két évet, aztán levelezőn elvégezte az irodalomszakot egy bölcsészkaron. Chris úgy vetődött Alaszkába, mint arrafelé sokan mások: különösebb előtörténet nélkül. A “Miért éppen Alaszka?” kérdésre a legjobb válasza az volt, hogy “Miért ne?”.

A rádió Chris meglátásait közvetítette a világegyetemről, annak lakóiról, a lakók közti viszonyokról. Meg arról is, hogy a lakók hogyan viszonyulnak a világegyetemhez. Chris a faluval is foglalkozott, hiszen főleg azt látta a világegyetemből. Bár a faluban nem éltek többen néhány száznál, valami mindig történt velük. Hol elrepítettek egy zongorát egy hatalmas hajítógéppel, hol a polgármester orchideagyűjteményét kellett menteniük, hol meg valamiféle különleges vizet találtak, amitől az asszonyaik megfickósodtak. Máskor csak átéltek dolgokat, amelyeket akár álmodhattak is volna: a halottaikkal vagy az isteneikkel beszélgettek, Lenin topant be közéjük néhány népbiztos társaságában, hogy a cári család megmaradt tagjaival tárgyaljon, vagy egy nagy hal gyomrában próbálta őket az élet. És Chris beszélt a rádióban ezekről a dolgokról, mert Christ a világegyetem érdekelte, meg a benne lakók. Chris nem volt újságíró, Chris hangosan gondolkodott csupán, mert életének két korábbi évében ráért gondolkodni, aztán meg kiegészítette mások gondolataival a sajátjait, lásd fent. Christ meghallgatták, volt olyan is, aki megértette. Volt, aki nem. Volt, akit nem érdekelt sem Chris, sem a világegyetem. Christnek a gondolatain kívül nem volt szinte semmije, egy rozszant lakókocsiban élt a falut övező erdőben.

A rádióban egyébként bárki megszólalhatott, mert a rádió a falué volt. A rádiót főként a polgármester

fizette, mert a polgármester volt a leggazdagabb a faluban, és mert a rádión keresztül nemcsak Chris gondolkodott hangosan, hanem olykor-olykor az emberek is megtudtak valami lényegeset egymásról, ami másképp sosem derült volna ki. A rádiózáshoz nem kellett sok pénz. A rádióval könnyebb volt, mint nélküle.

Nekem tetszett az a falu, és tetszett a rádiója is. Tetszett, ahogyan működött, ahogyan a falu lakói elfogadták, ahogyan éltek vele. Rése volt a mindennapjaiknak, nem imádták, nem is haragudtak rá. Természetesnek vették, hogy *van*.

Idővel én is egy kis faluba kerültem, Chris világegyetemének egy másik bugyrába. Ennek a falunak a lakóival is történnek meg fantasztikus dolgok, *hiszen itt is emberek élnek*. Sokat lehetne mesélni erről a faluról, a neve Hárskút.

Például azt, hogy nem szegény, nem is különösebben gazdag, mindenesetre rádiója és rádiója — egyelőre — nincs. Talán ennek tudható be, hogy amikor a soron következő fantasztikus dolog történik éppen a faluban, a hír a falu végére érve gyakran egy másik történeté alakul át, esetleg több új változat is születik, változatocskák. A valóságnak e tükörképei aztán, mint egy fészekaljja kiscica, saját életre kelnek, az egyik hangosabb, a másik színesebb, a harmadik csendesebb, a negyedik célratörőbb. Mulatságos látvány egy halom kiscica, mulatságos *lehet* egy falubeli esemény is, főleg a negyedik-ötödik változatban. Többek közt ezért érdemes falun élni, városi ember effélét meg nem él, csak olvas róla, ha olvas.

Természetesnek tartjuk, hogy kiscicából több születik egyszerre, borjúból meg inkább csak egy — szép is lenne fordítva. Történetek is vannak, amelyek egyetlen változatban élvezhetők igazán, ahogy mondani szokták, a kevés ilyenkor több. Ilyenek a közügyek is, s különösen a közpénzekről szóló történetek.

Nemrég összegyűlt a falu népe, hogy fontos dolgokat beszéljen meg, közügyeket. Szó esett járdá-

ról, árkokról, csatornáról, szennyvízről, faluházról, vezetőről, videojátékokról, falevélről, forró hamuról. Az emberek főleg azt kérdezték, miért nincs, ami nincs. Utoljára egy éve kérdezték meg, legközelebb talán megint csak egy év múlva fogják megkérdezni. A válaszokban ilyen szavak voltak, hogy “de áfa nélkül”, “54 millió”, “ügyészégi vizsgálat”. Az emberek közül voltak, akik szédülni kezdtek, bevallom, én is. Aztán szétszéledt a falu népe.

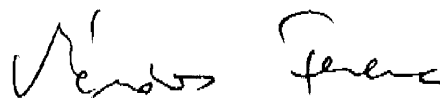
Hazafelé ballagtamban eszembe jutott Chris, meg a rádió. Hogy egy rádióból nemcsak egy évben egyszer hallhatnak az emberek a falu ügyeiről, hanem szakadatlanul, igaz, apránként. Jó ez az embereknek, hiszen — ha hallgatják a rádiót — mindig tudhatják, mi történik a faluban, például a falu pénzével. És jó ez a falu vezetőinek is, hiszen — ha megkeresik a rádiót — folyamatosan számot adhatnak a munkájukról, nem kell évente egyszer dátumokba, számokba, nevekbe gabalyodva magyarázkodniuk a közösség előtt, amely az ügyei intézésével megbízta őket. Sőt. A rádióval bárki üzenete közvetíthető úgy, hogy azt a többiek egyszerre és ugyanúgy hallják. A rádióban nem érdemes hazudni, mert az túl hamar kiderül. Milyen remek dolog is a rádió.

De Hárskúton nincs helyi rádió, úgy lehet, egy darabig még nem is lesz. Egy helyi újság azonban

talán betölthetné a rádió szerepét, ha mást nem, a fenti funkciókat föltétlenül. Ha meggondoljuk, egy újság talán még jobb is: lehet várni a megjelenését, le lehet ülni vele nyugodtan a kályha vagy a diófa mellé a társasági élet híreit böngészni, s ha elolvastuk, be is lehet vele gyújtani. Az újságban megjelentek könnyedén visszakereshető, az anyag “fellőhető” akár az Internetre is, olvassa onnan, aki akarja. A kőkemény pénzügyek mellett megjelenhetnének benne kolbászreceptek is, így disznóvágás idején keletje lehet az ilyesminek.

Miért is ne lehetne Hárskúton egy helyi újság? Mondjuk egy Hárskúti Tükör? Mit, hogy Márkónak már van Tükre? Legyen akkor Hárskúti Hírharsona — a névvel a nehezén túl is vagyunk.

A lap kéthetente jelenne meg hozzávetőleg négy oldalon, önköltségi áron. Az újság a falu közös társasági életével, történelmével, jövőjével, illetve bármilyen közérdeklődésre számot tartó témával foglalkozó cikket és cikk-ötletet közöl, illetve vár. A szerkesztetlen megjelenés egyetlen feltétele a minimális nyelvi színvonal, ez az esetleg német nyelven beküldött írásokra is vonatkozik.

A Hárskúti Hírharsona első témája a múlt hétfőn lezajlott falugyűlés, pontosabban az ott nyilvánosságot kapott nézetek dokumentálása. Mint ismeretes, Tamás Gyula polgármester a falugyűlést megelőzően levélben fordult a lakossághoz, amely levél azonban, talán a terjesztésre rendelkezésre álló szűkös források miatt, nem jutott el valamennyi családhoz. Közreadván a levelet, lapunk ezen szeretne most segíteni.

MI TÖRTÉNIK A FALUVEZETÉSSSEL ? KIK IRÁNYITANAK BENNÜNKET ?

Bizonyára olvasták, vagy hallották az utóbbi időben megjelenő újságcikkeket. Sajnos ezek tőlem függetlenül és egyoldalúan, helyenként tévesen és rosszindulatúan közöltek dolgokat az Önkormányzat és a falu gondjairól. Mivel nincs módom az újságban az újságban híreszteléseket szintén az újságon keresztül helyreigazítani, vagy cáfolni, úgy gondoltam, hogy ezzel a levéllel tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot néhány fontos dologról.

Kezdetől fogva — az 1994-es választások óta — a Képviselőtestülettel, de főleg egyes tagjaival — a falu érdekeivel kapcsolatos együttműködés hiányzik. Helyette önzés és áskálódás — ma már káosz — uralkodik, a régi képviselőtestület határozatait bírálják és vonják kétségbe, engem és egyes munkatársaimat támadják és rágalmazzák. A Képviselőtestületnek — mint a falu élére megválasztott tisztségviselőkre, többségükben foly-

tatólagos a káoszkeresés, ami ellehetetleníti a létező gondok megoldását, mint például a csatorna befejezését. Az Alpolgármester Úr minden áron bűnösöket keres és bírósággá igyekszik alakítani az üléseket. Az én munkámat ezzel nem segítik, folyamatosan hátráltatják. (1996. novembere óta rendelkezésre áll a hiányzó csatornaszakasz befejezéséhez szükséges pénz!)

Az ilyen feszült légkör miatt távozott ez év február végén a jegyző. Azóta még romlott a helyzet, mert egy olyan személyt választott átmeneti időre a Testület a jegyzői teendőik ellátására, aki ennek a rosszindulatú csoportnak az érdekeit képviselte. Az illetőt jó előre tájékoztatták céljaik szerint a falu belső ügyeiről és — itt a fő informátor a hivatal egyik dolgozója —, így még fokozták az amúgy is eredménytelen testületi munkát.

A jegyzői pályázatok készlettelésével igyekeztek

ennek a falutól idegen, rosszindulatú személynek meghosszabbítani a tevékenységét, akinek első ténykedése — még hivatalos megbízatása előtt, tehát jogtalanul — a crosspálya építésének letiltása, a verseny betiltása volt. Ennek kapcsán, a belső támogatás segítségével olyan személyek intéztek támadást a falu összefogása ellen, akik néhány hete, vagy még ma sem élnek köztünk. Szerencsére a megtámadott motorosok és a pályaépítők megfellebbezték a határozatot és nekik adtak igazat. Sajnos ez mind a hátam mögött történt, a fellebbezés eredményéről is véletlenül szereztem tudomást. Természetesen ezt az illető helyettes jegyző nem tette közhírré. A verseny megrendezése és sikere azt hiszem, mindenki előtt ismert. Mindezek persze nincsenek arányban a pályaépítést támogató építési előadót ért rágalomokkal és kirohanásokkal.

A közös aknamunka folytatódott. A pályázatot nyert új jegyző kinevezését különböző ügyeskedéssel az előzőekben említett baráti társaság a mai napig megakadályozta.

AZ ÖNKORMÁNYZAT MŰKÖDÉSE JELENLEG TÖRVÉNYTELEN !!!

Szeptember 30-án a helyettes jegyző megbízását nem hosszabbítottam meg, de a külső kapcsolattartást nem tudtam megakadályozni. A hírek, belső információk az hivatalból továbbra is eljutnak hozzá, a felforgató ötletei megfelelő segítséggel továbbra is eljutnak a Képviselőtestülethez, amit az Alpolgármester Úr és a jegyzői teendőket törvénytelenül ellátó dolgozó segítségével előzetes egyeztetés alapján — érvényesít.

Érveimet, tapasztalataimat, javaslataimat figyelmen kívül hagyva igen kellemetlen helyzetbe kerülhet az Önkormányzat és a falu minden polgára. Az újságcikkek, ügyészégi vizsgálatok eredményeként a földbe beépített pénzt is visszakövetelhetik tőlünk, a falu bezárhat! A figyelemfelhívás nem az érdekeinket szolgálja.

A falu érdekére hivatkozva a Képviselőtestület tevékenysége csak egyes személyek bosszúállását, egyéni érdekeik előmozdítását szolgálja, esetenként egyes képviselő akaratán kívül.

Ezek után néhány konkrét dologra hívom fel a figyelmet.

A csatornaépítés sajnálatos körülmények miatt félbeszakadt — ezek tőlünk független, külső körülmények —. Nem állítom azt, hogy nem követtünk el mi is hibát, akkor úgy gondoltuk, hogy jól cselekszünk. Szándékainkat, elgondolásainkat ma is megerősítik, például a Környezetvédelmi Alap

támogatásának vizsgálata során is. Tiszta lelkiismerettel kijelentem, hogy a befolyt pénz, kerekítve 54 millió forint az utolsó fillérig beépítésre került, itt van a földben! Az építésre megkötött szerződés törvényes és szabályos volt, az október 24-én megjelent újságcikk ellenére. Az építési munkák folytatása és befejezése érdekében az építési előadón és rajtam kívül senki nem tett semmit, a képviselők sem, csak akadályozták. Mi hoztunk öt év sikereként a többször falugyűlésen is elhangzott orosz bázisok kapcsán kerekítve 8 millió forintot, mai napig azon dolgozunk, hogy a további — ma már kamataival közel 20 millió forint mielőbb a faluba kerüljön, bár ez nem a hangzatos sajtón keresztül zajlik. Ez ügyben jártunk néhány napja a Pénzügyminisztériumban.

Egy újabb pályázatunk is sikeres volt, bár az összeg nem magas, nem éri el az 1 milliót. A jövő évi pályázati lehetőségeket, azok tervezeit ismerjük, azok szintén eredményesek lehetnek, ha lesz, aki elkészíti, benyújtja, ha még működni fog a falu.

Az utóbbi időben megjelent újságcikkek tőlem függetlenül születtek, egy felelőtlen újságíró által, aki az információkat a már említett érdekcsoportoktól kaphatta.

A pályázatot elnyert "jegyző jelölt" kinevezésének csúsztatása július 14-től szeptember 30-ig kb. 150 ezer forintjába került a falunak! Ezt az úgynevezett helyettes jegyző vette fel, ehhez a támogatást megkapta, nem tőlem!

A kultúrház építésének teljes befejezése pénzügyi viták miatt késik. Az építésnél előfordult problémák mögött olyan személyek állnak, akiknek nem volt joga beleszólni, vagy egyéni érdekük fűződött a többletkiadásokhoz. A Testület ügyesen kitért már két alkalommal a kivizsgálás elől — mint a kultúrházban tartott ülésen, ahol el sem hangzott (túl sokan voltak?), és e héten is. Ez igen kezd hasonlítani a csatornaügyhöz, csak más szemszögből.

Kinek áll érdekében, hogy augusztus 12-e óta nem zárult le az átadás és hivatalosan nem is használható az épület?

A hiányosságokról most nem beszélek.

Nem fogadom el a falu közvéleményének a kocsmákban módszeresen felkészített személyek kultúrálatlan és sértő véleményét.

KÉREM, — HA ÚGY GONDOLJA — FONTOLJA MEG A LEVELEMET ÉS A FALUGYŰLÉSEN (köz meghallgatáson) TÁMOGASSON ! A FALU ÜGYÉT TÁMOGATJA !

Hárskút, 1997. október 30.

TAMÁS GYULA
polgármester
sajátkezűleg

Bár a polgármester úr levele többeket is megszólít, helyhiány miatt most csak a két leginkább érintett észrevételeit tudjuk közölni.

Beszélgetés Szilágyi Sándor alpolgármesterrel

Be kell vallanom, több ponton nehezemre esik ezt a levelet értelmezni. Néhány könnyen ellenőrizhető tény ajánlanék csak a falu lakosságának a figyelmébe, illetve a levél állításával való összevetésre.

Mint azt a falugyűlésen hallottuk, a polgármester úr felkereste a Napló szerkesztőségét az újságban megjelent cikkekkel kapcsolatban. A főszerkesztő úrral folytatott megbeszélésen a polgármester úr elismerte, hogy a cikkekben tárgyi tévedés nem volt.

Ami a a hiányzó csatornaszakasz befejezéséhez szükséges pénzt illeti, két dologgal egészíteném ki a levélben foglaltakat. Egyfelől távolról sem egyértelmű, hogy a rendelkezésre álló pénzből le lehetne fektetni a Rákóczi és a Fő utcában a hiányzó csatornaszakaszokat. Másfelől, ha ez sikerülne is, az sem ezeknek az utcáknak, sem a falunak a problémáját nem oldaná meg, hiszen a tisztítótelep változatlanul nem üzemelne. Műszaki szakemberek véleménye szerint műszakilag jobb megoldás volna üzembe helyezni a tisztítóművet a már elkészült csatornahálózattal — érthetően egy ilyen döntés aligha lenne népszerű a Rákóczi utcában, ahol a többség elsőre befizette a fejlesztési hozzájárulást. A levél vonatkozó mondatának üzenete ebben a szöveggörnyezetben, főként felkiáltójellel a végén, szintén nehezen értelmezhető.

A szennyvíztisztítórendszer építése a legutóbbi időkhöz annak a koncepciónak a jegyében zajlott, amely a polgármester úr és a volt építési előadó “érvein, tapasztalatain és javaslatain” alapult. Ha ez törvényes volt, akkor az ügyészségi vizsgálatról nem kell tartanunk. (Ez a vizsgálat egyébként — a falugyűlésen megfogalmazódott aggályokkal szemben — nem kerül pénzébe a falunak, a helyzet tisztázását viszont, ami a továbblépés feltétele, elősegítheti.) A földbe beépített pénzt nem követelheti vissza tőlünk senki, nem tudom, hogy a polgármester úr mire célzott, amikor ezt írta.

A Környezetvédelmi Alap szóban forgó vizsgálata, amelynek tárgya az általa szennyvízelhelyezésre adott 8 millió forint felhasználása, még nem zárult le, elsi-tettnek érzem erről *így* nyilatkozni.

Nincs kétségem afelől, hogy a polgármester úr és a volt építési előadó a beruházáshoz kapcsolódóan komoly tevékenységet fejtettek ki. Kár, hogy ennek a tevékenységnek a túlnyomó része a kivitelezővel zárt ajtó mögött történt a képviselőtestület kizárásával, és hogy ezekről az eseményekről a képviselőtestület csak utólag értesült. Ez alól csak egy kivétel

említhető. Egy ízben a Vakond Szolgáltató Kft, a Vakond Kft. utódja máig tisztázatlan körülmények közt, még a hivatal dolgozóinál is előbb tudta meg, hogy az Önkormányzat számlájára kb. 3,5 millió forint érkezett. A polgármester úr azt javasolta, hogy az önkormányzat 2,5 millió értékben kössön előszerződést a Vakond Szolgáltatóval az annak birtokában lévő anyagok megvásárlására — ezt a javaslatot elutasítottuk.

Szintén dokumentumokkal bizonyíthatóan nem felel meg a valóságnak, hogy a csatornahálózat megvalósulásáért kizárólag a polgármester úr és a volt építési előadó tett valamit. A Polgármesteri Hivatal címére több levél, beadvány érkezett a beruházás befejezésében érdekelt és ezért tenni akaró állampolgárok ötleteivel, ezekből számottevő erőfeszítés is kiviláglik.

A szennyvízkezelő rendszer befejezéséhez mai áron jó 40 millió forint kellene még, amelyből 30 kellene a tisztítótelephez és 10 a még hiányzó csatornaszakaszok lefektetéséhez. Az orosz bázisokból esetleg kinyerhető 20 millió forint ugyancsak jól jönne, ám a falugyűlésen is elhangzottakból kivehetően ez a pénz még meg sem közelítette az önkormányzat számláját. Úgy gondolom, hogy ezt a pénzt sikerként elkönnyelni kissé korai.

Nem értem, milyen 150 ezer forintról ír a polgármester úr a jegyzői állás betöltésével kapcsolatban. Szeptemberben — azaz egyetlen hónapig — ugyan két ember, a herendi jegyző és a gyakornok úr átfedéssel dolgozott a hivatalban ezen a területen, de ez egy ilyen jelentőségű munka átadásakor természetes is. A jegyző helyettesítése az ügyrend szerint a gazdasági főelőadó munkaköréhez tartozik, aki ezért több pénzt nem is vehetett fel.

Megfoghatatlan a számomra, hogy mi lehet az az “egyéni érdek”, amelyért a képviselőtestület egyes tagjai “a falu érdekére hivatkozva”, “önzőn” cselekszenek — miután valamennyi képviselő részben, vagy egészben befizette a fejlesztési hozzájárulást, valószínűtlennek tűnik, hogy éppen ezek az emberek ne akarnák, hogy megépüljön a szennyvíztisztítórendszer.

Remélem, a fentiek ismertetésével sikerült hozzájárulnom ahhoz, hogy a falu lakossága tisztábban lásson a szennyvíztisztítórendszer ügyében. A képviselőtestület ülésein továbbra is szívesen látjuk a falu közügyei iránt érdeklődőket.

Beszélgetés Kauker Mihályné gazdasági főelőadóval

A fentiek közül csak az önkormányzat működésének törvényességét érintő részre szeretnék reagálni, amely közelebről a jegyzői feladatok ellátását érinti. A polgármester úr úgy véli, hogy én jelenleg törvénytelenül helyettesítem a jegyzőt, míg szerintem — és ezt támogatja az önkormányzat törvényességi felügyeletét ellátó Megyei Közigazgatási Hivatal november 3-i állásfoglalása is — az Önkormányzat működését szabályozó ügyrend alapján ebben a helyzetben ez a törvényes eljárás. Az hivatal ügyrendje szerint ugyanis, amelyet a képviselőtestület a 4/1994. számú határozatában hagyott jóvá, “A jegyző helyettesítését Kauker Mihályné gazdasági főelőadó látja el.”

De menjünk sorjában. A helyzet megvilágításához talán érdemes visszapillantani a közelmúltnak a jegyzői hivatalt érintő eseményeire.

Március végén az addigi jegyzőnk, Sárközi Miklós leköszönt a hivataláról, a felmondását azzal indokolta, hogy a biztosítótársaságnál betöltött főállását és a hárskúti jegyzőséget, mint mellékállást egyszerre nem tudja betölteni. Áprilisban — az ügyrend szerint, jegyző hiányában — én láttam el ezt a munkakört jegyzőhelyettes beosztásban. Májustól szeptember végéig a képviselőtestület a herendi jegyző asszonyt, dr. Molnár Máriamagdolnát kérte fel a jegyzői teendők ellátására, s közben kiírt egy pályázatot erre az állásra. A beérkezett pályázatok közül a július 14-i ülésen Huszty Kálmán pályázatát fogadták el a következő szövegű határozattal:

“Hárskút község önkormányzatának Képviselőtestülete 1997.09.01. napjától megbízza a jegyzői feladatok ellátásával Huszty Kálmánt, részmunkaidőben, meghatározott időre. A meghatározott idő alatt jegyzői illetményét a jegyzői alapilletmény 80%-ában, próbaidő letelte után 100%-ban állapítja meg a Testület.”

A sikeres pályázó tehát a herendi jegyzővel egy hónapot együtt dolgozott volna, mintegy beletanulva a hárskúti jegyzőskedésbe. A meghatározott időre történő megbízást pedig az indokolta, hogy a pályázónak nem volt meg a törvényben előírt két év államigazgatásban szerzett gyakorlata. Ilyenformán Huszty úr kinevezése nem is lett volna törvényes, mert

a képviselőtestület nem tért ki a határozatában arra, hogy ettől a két év gyakorlattól eltekint, s hogy mely körülmény figyelembevételével teszi azt.

A Közigazgatási Hivatal azonban a fenti határozat ellen törvényességi kifogást emelt azon az alapon, hogy a jelöltnek meg kell felelnie a köztisztviselői törvényben előírt feltételeknek, magyarul a törvény nem ad lehetőséget arra, hogy a jegyző a kinevezése után szerezze meg a kinevezéséhez szükséges államigazgatási gyakorlatot.

A képviselőtestület így szeptember közepén visszavonta a fenti határozatot, ugyanakkor — mivel jegyzőre változatlanul szüksége volt — a következő, némileg kacifántos megoldáshoz folyamodott. A hivatalban egy fő köztisztviselői létszámbővítést engedélyezett szeptember elejétől november végéig, amely pozícióra Huszty Kálmán urat alkalmazta *gyakornokként*, hogy megbizonyosodjon az alkalmasságáról. Egyszersmind — mivel “igazi” jegyzőt változatlanul nem sikerült találni — meghosszabbította a jegyzői pályázat határidejét november végéig.

Ebben a helyzetben október eleje óta — tehát dr. Molnár Máriamagdolna megbízatásának lejárta után —, kinevezett jegyző hiányában és a hivatal ügyrendje alapján én helyettesítem a jegyzőt, míg Huszty úr *gyakornokként* vesz részt a hivatal munkájában, az eredetileg megállapított javadalmazás szerint.

Az ügyszöveghez hozzátartozik még három dolog. 1. A polgármester úr a Közigazgatási Hivatal törvényességi kifogása ellenére, hivatkozással a testület idézett határozatára, az önkormányzati törvényre, valamint a novemberi népszavazást szervező választási bizottság megbízólevelére Huszty urat tekinti a falu jegyzőjének. 2. A meghosszabbított határidejű jegyzői pályázatra azóta egy újabb jelentkező is akadt, akinek a pályázatát a képviselőtestület bár összemérte a Huszty úréval, de mivel mindkét pályázó négy szavazatot kapott, így a pályázatnak a mai napig nincs nyertese. 3. Huszty úr jogorvoslatért a munkaügyi bírósághoz fordult.

Most itt tartunk. Senki sem állítja, hogy ez a helyzet nem szövevényes, mindazonáltal az önkormányzat működése törvényes, az ezt alátámasztó dokumentumok a Polgármesteri Hivatalban megtekinthetők.

lejegyezte: Mészáros Ferenc

Callanetics Hárskúton

- Kallanetics?
- Az. Asszonytorna. Kelenetikszenek is mondják.
- Miért?
- Callan Pinckney volt, aki kitalálta. Egy amerikai nő...
- Asszonytorna?
- De emberek is járhatnak.
- Minek?
- Hogy ne csak okosak legyenek, hanem szebbek is. Még szebbek.
- Nade mégis, mi ez? Aerobic? Zenére?
- Nem igazán, ugrálni nem kell.
- Torna, ahol nem kell ugrálni? Akkor mit kell?
- Facsargatni. Kezet, lábat, törzset.
- És az jó?
- De mennyire. Jobban fogyaszt, mint az aerobic, és kíméli a gerincet is. Megmozgatja a mélyebben lévő izmokat is, nyújt, vékonyít, és roppant egészséges. Elég nehezek a gyakorlatok, de nem izzad meg az ember, és izomláza sem lesz annyi, mint az aerobic után.
- Nem erről láttam azt a két könyvet, azokkal a fényképekkel...?
- Könyv, videokazetta, tanfolyam, mostanában elég divatos a Callanetics.
- És ez lenne itt, Hárskúton?
- Igen. Egy veszprémi gyógytornász tartaná az iskola tornatermében. Az első foglalkozás csütörtökön este hatkor lesz. Márkón is van, meg Veszprémben, de oda kicsit nehézkes eljutni, főleg télvíz idején. Pedig érdeklődő van már több is.
- És kik lesznek ott?
- Majd kiderül.
- És ha nem jó a csütörtök?
- Meg lehet beszélni, hogy a többségnek mikor jó.
- Kell-e valamit vinni?
- A talajgyakorlatokhoz nem árt egy szivacsmatrac (izolátor?), törülköző vagy takaró. Edzőcipő vagy tornadressz nem szükséges, egy trikó és egy mackónadrág megteszi. Callanetics-et otthon is lehet csinálni, egyedül, de a tanfolyamon jobb, mert megmutatják, hogy hogyan kell. Buli.

MF

Callanetics–torna

Első foglalkozás: 1997. november 13-án
a hárskúti iskola tornatermében

Szerdán hatkor meg képviselőtestületi üléeés...!

Hárskúti Hírharsona

Közéleti helyi újság, megjelenik kéthetente.

Szerkeszti és kiadja: Mészáros Ferenc, 8442 Hárskút, Pf.1. Tel/fax: 88/272-644.

A lap megjelent számai az Interneten is olvashatók a <http://www.relief.hu/hhh> címen.